

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று மாநத்தோயம் வேளிவரும்

ஒரு தமிழ்ப்பத்திரிகை

“எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க வளைத்தானும்
ஆன்ற பெருமை தரும்”—திருவள்ளுவர்.

தொகுதி-சுரு.]

சருவசித்துவநு தைமீ

[பகுதி-நா.

Vol. 45.

January—February 1948

No. 3.

உள்ளுறை.

கலைக்களஞ்சியம்:— } திரு. N. R. கிருஷ்ணஸ்வாமி
ஐயங்காரவர்கள் B.A., B.L. ௪௧—௪௨

திருவேங்கைக் கலம்பகம்:— } திரு. சே. வெ. ஜம்புலிங்கம்
பிள்ளையவர்கள் ௪௩—௫௪

திருத்தருந்திச்சிவன்கோயிற்
கல்வெட்டுக்களிற்கண்ட
செய்திகள்:— } திரு. வை. சுத்தரேசவாண்டையா
ரவர்கள் ௫௫—௫௬

திருமங்கையாழ்வார்
காலம்:— } திரு. S. V. வரதராஜையங்கா
ரவர்கள் B.O.L. ௫௬—௬௪

பத்திராசிரியர்—திரு. கி. இராமானுஜையங்கார்.

வருஷம் ஒன்றுக்கு தூ 4.] [தனிப்பிரதி அணை—8.

வேளிநாடுகளுக்கு தூ 4—8—0.

1948.

Printed by Srimathu R. SHANMUGA RAJESWARA NAGANATHA SETHUPATHY AVL., and
Published by T. K. RAMANUJA IYENGAR at the Tamil Sangam Power Press,
No. 54, Tamil Sangam Road, Madurai.

ஒரு வேண்டுகோள்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று மாதமொருமுறை வெளிவரும் இச்செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையில் வெளியிடொறு பொருளுகைகளும் மதிப்புரைவேண்டிப் புத்தகம் முதலியனவும் அனுப்புலோர் அவற்றைப் பத்திராசிரியர், செந்தமிழ், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை என்று விலாசமிட்டும்,

செந்தமிழில் வெளியிடொறு அனுப்பும் விளம்பரங்களையும், பாண்டியப்புத்தகசாலைக்கு நன்கொடையாக அனுப்பும் புத்தகம் முதலியவைகளையும், செந்தமிழ் செந்தமிழ்ப்பிரசுரங்கள் தமிழ்ச்சங்கப் பிரசுரங்கள் சங்கக்கலாசாலை சங்கப்பரிசேஷுகள் முதலியவை சம்பந்தமாக அனுப்பும் கடிதங்கள் மணியார்டர்கள் முதலியவற்றையும், இன்னும் இச்சங்கசம்பந்தமாயறியவிரும்பியெழுதும் பிறவற்றையும் மாணேஜர், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை என்று விலாசமிட்டும் அனுப்புமாறு இதன்மூலம் கேட்டுக்கொள்ளலாயிற்று.

லக்ஷ்மீ நாராயணன்,

மாணேஜர்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தில் விற்கப்பெறும் புத்தகங்கள்.

I. சங்கப்பிரசுரம்.

ரூ. அ. ப.

1. ஞானமிர்த மூலமும் உரையும்	...	1	0	0
2. சைவமஞ்சரி	...	1	8	0
4. வைத்தியசாரசங்கிரகம்	...	5	0	0
5. பன்னூற்றிரட்டு	...	3	0	0
6. மகாபாரதம் அரும்பதவுரையுடன்	...	4	0	0
8. தமிழ்ச்சொல்லகராதி மூன்றும்பாகம்	...	5	0	0
10. தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் (நச். உரை முதலிய)	...	1	12	0
11. திருவருணைக்கலம்பகம்	...	0	6	0
13. கலைசைச்சிலேடைவெண்பா	...	0	6	0
15. திருவாரூர் நான்மணிமாலை	...	0	4	0
16. ஸ்ரீதிருஷ்ணசரித்திரவிமர்சம்	...	1	4	0
பன்னூற்றிரட்டு (செலக்ஷன்)	...	0	4	0

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

தோகுதி-சுரு.]

சுருவசித்துவநூலைத் தைமீ

[பகுதி-நா.

Vol. 45.

January—February 1948

No. 3.

கலைக்களஞ்சியம்

மதுரை வழக்கறிஞர் ஸ்ரீ. N. R. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார்வர்கள் B.A., B.L.

“பொருப்பிலே பிறந்து தென்னன் புகழிலே கிடந்து சங்கத்
திருப்பிலே யிருந்து வைகையேட்டிலே தவழ்ந்த பேதை
நெருப்பிலே நின்று கற்றோர் நினைவிலே நடந்தோ ரேன
மருப்பிலே பயின்ற பாவை மருங்கிலே வளரு கின்றாள்.”

‘அகத்தியன்வாய்ச்சொல்லான இலக்கணத்திற் பொதியமலை
யிற்பிறந்த தமிழ்க்குழனி எல்லாஇடர்க்களையும் நீந்தி ஞானப்பிரான்
கோட்டிடை வதியும் நிலமங்கையின் இடுப்பில் அருமைக்குழந்தை
யாக வளருகிறாள்’ என்பது வரந்தருவார் தமிழன்னைபை நினைக்கும்
படி. தமிழ் தோன்றியநாள்தல் பூபாலாய வேந்தர் வளர்த்த
மொழியாகும். சேதுவேந்தர்புரந்துவரும் இற்றைய நான்காவது
தமிழ்ச்சங்கம்வரை எல்லாச்சங்கங்களும் வேந்தர்வளர்த்தவையே.

மொழிவளர்ச்சியும் அதன் மாண்பும் உயர்நிலையும் நூல்
வளர்ச்சிக்கும், நூல்வளர்ச்சி அறிவுவளர்ச்சிக்கும், அறிவுவளர்ச்சி
மக்கள் ஒழுக்கநிலையில் நிறற்றற்கும், மக்கள் அந்நிலையில்நிறறலே
அரசனும் குடிகளும் அமைதியான இன்பவாழ்க்கையெய்தி
இருமைப்பேறும் பெற்றுய்தற்கும் முக்கியகாரணமாகுமென்ப
தைத் தமிழ்வேந்தரும் அவரை ஊக்குவிக்கும் அமைச்சர்குழுவின
ரும் பல்லாயிரமாண்டுக்கட்குமுன் உணர்ந்தார்கள். இம்மரபு இற
றைக்கும் நிலைத்திருப்பது தமிழர்தவப்பயனே.

சென்ற சில ஆண்டுகளாகத் தமிழ்நாட்டில் தாய்மொழிப்பற்றுத் தலையெடுத்து வருகிறது. தமிழன்னையும் சென்ற ஆகஸ்டு 15-ம் தேதி முதல் பிறமொழியேற்றத்தின் இடைஞ்சல்தீர்த்து விடுதலையடைந்தாள். அரசியல்நிபுணர்களும் தமிழ்மரபுபற்றிக் தமிழை வளர்க்கப் பலதுறைகளிலும் முயன்று வருகிறார்கள். இத்துறைகளில் தமிழ்ப்பொதுமக்கள் ஈடுபடப் பல தொகுதிகளாகச் சொற்பொழிவுகள் வகுக்கப்பெற்றுள்ளன. அவைகளிற் 'கலைக்களஞ்சியம்' என்பதுபற்றிச் சில வரைகிறேன்.

சொற்பொருள்

கற்பதற்குரியனவெல்லாம் கலைகளாவன. இவை அறிவுமட்டில் நிற்பவையான முற்பகுதியும், உலகவியலிற் செயலில் உபயோகப்படும் தன்மையையுடைய பிற்பகுதியும் என இருபகுதிகளாவன. இவைகளைப் பரிமேலழகர் 'எண்' என்னும் சொல்லுக்குக் 'கணிதம்' என்று பொருள்கூறி "அது, கருவியும் செய்கையுமென இருவகைப்படும். அவை ஏரம்பமுதலிய நூல்களுட் காண்க" என்பார். அதனால் சுத்தகணிதம் (Pure Mathematics), ப்ரயோக கணிதம் (Applied Mathematics) இருவகையும் தமிழர் கற்றவையேயாம். இவ்வறிவுதானே ஆன்ம ஏற்றத்திற்குக் கருவியாய்ச் செயலில் தோன்றுங்கால் அநுஷ்டானம், ஒழுக்கம் எனவும் உலகவியலிற் செயலாகிக் காணுங்கால் ஒவியம் சிற்பம் பண் முதலிய தொழில்வேறுபாடுகளாகவும் காணப்படுவனவாதலின் இவைகளெல்லாம் கலைகளேயாவன.

இனிக் 'களஞ்சியம்' எல்லாப்பொருளையும் ஒருசேரத் திரட்டி வைக்கும் பேரிடம். ஒருவருக்கோ ஒருகுடும்பத்தாருக்கோ சட்டியிலும் முட்டியிலும் சேமித்துவைக்கும் நெல்லும் அரிசியும்போலல்லாது தமிழுலகுக்கெல்லாம் நெடுங்காலம் நுகரக்கிடந்த எல்லாப்பொருள்களும் திரண்டுக்கிடக்கும் பெருங்கலமாகலின் இது களஞ்சியமென்னப்பெற்றது. மேலும், ஒவ்வொருபோகத்திலும் புதுவிளைவுகள் விளைந்த வருவாய்கள் வரும்போதெல்லாம் அவை

கனையும் மேன்மேலும் நிரப்பிவைக்குமிடம் இது என்னும் பொருளும் தோற்றுதலால் உலகமுழுதும் நாடோறும் பொருளாராய்ச்சி வளர்ந்துவர அவ்வப்போது அவ்வவற்றை இதிற் பெய்வார்கள் என்பதும் நிலைக்கிறது. மூன்றாவதாக அள்ளக்குறையும் உலகப் பொருட்களஞ்சியம்போலன்றி இது அறிவுப்பொருட்களஞ்சிய மாதலின் கற்போர் இதிலுள்ளவற்றை நுகரநுகரத் தன்னளவிலும் பெருமையிலும் சிறிதங் குன்றாது உலகமுள்ள அளவும் வேண்டியார்க்கு வேண்டியனவெல்லாம் ஈந்துதவும் பெருமையுடைத்தாய்க் “கொள்ளக்குறையிலன் வேண்டிற்றீவன்” என்னும் இறைவனியல் புடையதாகும்.

வரலாறு.

ஒவ்வொருநாட்டிலும் நாகரிகம் மேம்பட்டு அறிவுவளர்ச்சிக் கான நூல்கள் மிகுந்தகாலத்தில் அவைகள் பொதுஜனங்களுக்கு உதவுமாறு அவைகளின் சாரமான பகுதிகளைத் திரட்டி ஒரு நூலாக் கித்தரவேண்டுமென்ற உயரியநோக்கமே கலைக்களஞ்சியங்கள் தோன்றியதற்குக் காரணமாகும். மேல்நாட்டில் கி. பி. 79ம் ஆண்டில் காலஞ்சென்ற ப்ளினி (Pliny) என்பவர் இயற்கைச்சரிதம் (Natural History) என்னும் பெயரால் முப்பத்தேழுபத்தகங்களா லாகிய ஒரு நூலை வெளியிட்டார். இதுவே மேல்நாட்டு நாகரிகத் தின் முதற் கலைக்களஞ்சியமென்னலாம். இந்நூல் மிகப்பெருமை யாகக் கொண்டாடப்பெற்றுக் கி. பி. 1536ம் ஆண்டுக்கு முன் 43 பதிப்புக்கள் பெற்றது. இதனடியாக இதுபோன்ற பல பெரு நூல்கள் ப்ரான்ஸ், ஜெர்மனி முதலான தேசங்களில் பல பெரியோர்களால் இயற்றப்பட்டன. ஆங்கிலநாட்டில் இத்தகைய நூலை ப்ரஞ்சுபாஷையில் பார்த்லம்பூ டாக்டர் க்ளேன்வில்லா (Bartho-lemues Dr. Glenvrilla) என்பவர் கி. பி. 1360ல் எழுதினார். கி. பி. 1396ல் அது ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுக் கி. பி. 1495ல் அச்சேற்றி வெளியிடப்பட்டது. மேலே குறித்த கலைக்களஞ்சியங்க ளெல்லாம் அகராதிமுறையில் அமையாது பொருண்முறைபற்றி

இயற்றப்பட்டவை. ஆங்கிலத்தில் அகராதிமுறையில் ஆக்கப் பெற்ற கலைக்களஞ்சியம் கி. பி. 1667 முதல் 1711ம் ஆண்டுவரை இருந்த ஜான்ஹார்ரிஸ் (Jhon Harris) என்பவரால் முதன்முதல் எழுதப்பெற்றது. இப்பொழுது பெரும்பேருடைத்தாய் ஆங்கிலேயர் கொண்டாடும் என்னைக்கோபிடியா ப்ரிட்டானிகா (Encyclopaedia Britanica) ஸ்காட்லந்துதேசத்தின் சில அறிவாளிகளான கூட்டத்தாரால் அத்தேசத்தலைகராண எடின்பர்க் நகரில் கி. பி. 1768 டிஸம்பர்மாதந்தொடங்கிப் பகுதி பகுதியாக வெளியிடப்பட்டது. அதன் வயது இரண்டுநூற்றாண்டுகளுக்குள் எனலாம்.

நூன்மாடி.

இனித் தமிழ்க்கலைக்களஞ்சியங்களை நோக்குவாம். 'கண்டது கற்கப் பண்டிதனாவான்' என்பது பண்டைத் தமிழ்ப்பழமொழி. எவ்விடத்தில் எப்பொருளைக்கண்டாலும் அதைக் கற்கவேண்டும் என்பதும், அறிவாளர் துணிக்க பொருள்களெல்லாம் கற்றிருத்தலே பண்டிதனாயிருக்கும் நிலையென்பதும் இப்பழமொழியின் இரு பொருள்கள். இந்நிலையே நம் பண்டைத் தமிழ்ப்புலவரின் நிலையாகும். கலைக்களஞ்சியமென்பது தமிழ்நூன்மாடில் தொகைநூலின் பாற்படும். தொல்காப்பியத்தைத் தமிழருக்குத் தலைமைபான கலைக்களஞ்சியமென்பது பொருத்தமாகும். இன்னும் நெற்களஞ்சியம் சோளக்களஞ்சியம் என்பதுபோல் வெவ்வேறுபொருள்களைத் தனித்தனி தொகுத்தநிலைகளும் களஞ்சியங்களாம். இவ்விதம் சங்ககாலத்தவர் ஆக்கியுள்ள எட்டுத்தொகைநூல்களும் எட்டுக்களஞ்சியங்களே. இவைகள் அவ்வவற்றில் எடுத்துக்கொண்ட பொருளைப் பல உட்பிரிவுகளாக வரிசைவகுத்து ஒவ்வொரு உட்பிரிவினும் அமையும் உயரிய இலக்கியச் செய்யுட்களைத் தொகுத்தவை.

இனி ஆன்றோரியற்றிய அரும்பெரும் நூல்களும் கலைக்களஞ்சியங்கள் என்னத்தக்கவையே. 'எல்லாப்பொருளும் இதன்பாலுள

இதன்பால் இல்லாத எப்பொருளும் இல்லையால்' என்று மதுரைத் தமிழ்க்காகனாரும், 'எப்பொருளும் யாரும் இயல்பி னறிவுறச் செப்பிய வள்ளுவர்' என்று பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனாரும் போற்றிய தெய்வப்பலமைத் திருவள்ளுவரையனார் செப்பவரும் முப்பாலாகிய திருக்குறள் தமிழர்போற்றும் கலைக்களஞ்சியமாகிய முதலாம் என்னலாம், இத்தெய்விகளுலையே குறிக்கோளாகக்கொண்டு பின்வந்த புலவர்பெருமான்களும் அவரவரியற்றிய னூலில் அறிவுப்பொருள்களெல்லாம் ஒருங்குதிரண்டு அமைந்துகிடக்க இயற்றியுள்ளார்கள். சிந்தாமணியும் சிலப்பதிகாரமும் முற்காலத்து னூல்களிலும் கம்பராமாயணமும், பெரியபுராணமும், திருவிளையாடல் புராணமும், குருகாமான்மியமும் பிற்காலத்து னூல்களிலும் இதற்கு எடுத்துக்காட்டுக்களாக விளங்குவன.

இனி அகராதிமுறையில் தமிழ்மொழியில் இரண்டு கலைக்களஞ்சியங்கள் முன்னரேயுள்ளன. அவைகளில் முதலாவது அபிதானகோசம் என்னும் பெயருடன் யாழ்ப்பாணத்து ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையவர்கள் இயற்றி கி.பி. 1902ல் அச்சேற்றியது. அதையாதரித்து அச்சேற்றியவர் கொழும்பு ஸ்ரீ. பொ. குமாரஸ்வாமி முதலியாரவர்கள். தமிழ்ப் பெருங்காப்பியங்களிலும் வடமொழி தென்மொழிகளிலுள்ள புராண இதிகாஸங்கள் பழைய சரித்திரங்கள் முதலியவைகளிலுமுள்ள வரலாறுகளில் அரசர்கள், இருடிகள், தேவதைகள், அசுர இராக்கதர்கள் முதலியோர்பெயர்களெல்லாம் இடையிடையே விரவிவருவதால் அத்தமிழ்நூல்களைக்கற்போர் இவைகளைத் தெளிதல் எளிதாயிருக்கும்பொருட்டு அக்ஷர அடைவாக அந்நூலைத் தாம் வகுத்துச்செய்ததாகவும் அதனாரியர் முகவுரையிற் கூறுகிறார். அதன்பின் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் வெளியீடாக அச்சங்கஸ்தாபகரான பாலவந்தம்ஐயீந்தார் ஸ்ரீ பொன். பாண்டித்துரைத்தேவரவர்கள் 1910-ம் ஆண்டில் வெளியிட்ட 'அபிதானசிந்தாமணி' என்பது மற்றொரு கலைக்களஞ்சியமாகும். இஃது, சென்னைப் பச்சையப்பன்கலாசாலையிலே தமிழ்

ழாசிரியராயிருந்த ஆ. சிங்காரவேலுமுதலியாரவர்கள் இருபது வருடங்களுக்குமேல் அரும்பாடுபட்டு எழுதித் தொகுத்தது. இதற்கு அவர் 'சர்வார்த்தனித்தி' என்று மற்றொருபெயரும் இட்டுள்ளார். இதிலும் முன்னதிற்க்கண்ட விஷயங்களும் இன்னும் பல முக்கியமான அறிவிற்்கிலக்கான நல்லபொருள்களும் இனிது பயின்றுணரத்தக்க எளியதமிழ்நடையில் எழுதித் தொகுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இது, சிறிய எழுத்தில் நெருங்க அச்சிடப்பட்ட 1050 பக்கங்கள் கொண்டது.

இனி வரும் கலைக்களஞ்சியம்.

இனிப் புதுமுறையில் ஆக்கப்பெறும் கலைக்களஞ்சியத்தின் அமைப்பை ஆராய்வோம். இது அகராதிமுறையிலமையும் என்பதில் ஐயமில்லை. அவ்விதம் அமைக்கப்பெறுங்கால் ஒவ்வொரு பெரும் பொருள்களின் பலபகுதிகளும் அவையவைகளின் பெயர் பற்றியமைப்பேண்டிய அகராதி எழுத்திடத்திற் சென்று கண்டு கொள்ள வேண்டியனவாய் இயங்குவனவாம். அப்பொழுது ஒவ்வொரு கலைக்கியைந்த பல்பொருள்களும் பல்வேறு புத்தகங்களில் படிக்கவேண்டியனவாய் வெவ்வேறு புத்தகங்களிற் புகுவனவாம். சென்ற இரு நூற்றாண்டுகளாக உலகத்திற் பலதேயங்களிலும் கலைகள் வளர்ந்துவந்திருக்கும் திறனையும் அவை ஒவ்வொன்றும் பல்வேறு பிரிவுகளாகித் தனிப்பட்டவர்களாலும் தொகைப்பட்ட கூட்டத் தார்களாலும் ஏராளமான ஆராய்ச்சிகளால் முன்னேற்றம்பெற்றிருக்கும் சிலையையும் நோக்கின் அவைகளைபெல்லாம் ஒருசேரத் திரட்டிப்பெய்து விளக்குவது தற்காலக் கலைக்களஞ்சியத்திற்கு இன்றியமையாததாகும். இதைத் திறனுறச்செய்யப்புகின் நூற்றுக்கணக்கான புத்தகங்களாய் அது விரியற்பாலதாகும். அரசாங்கத்தாராதரவில் இஃசியற்றப்பெறின் எத்தகைய விரிவும் செலவும் நோக்கற்பாலனவல்ல. ஆயினும் அத்தகைய அரும்பெரும் நூலை வைத்துதவ்வது பெரிய பொதுஸ்தாபனங்களுக்குத்தான் இயலுமே யன்றிச்சிறு நூல்கிலையங்களுக்கும் தனிப்பட்டவருக்கும் இயலாது.

இந்நிலையில் ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட கலைப்பொருளுக்கும் ஒவ்வொரு களஞ்சியமாக ஆக்கின் அதில் முற்றுப்பெற்ற அறிவை வேண்டுவோர் அவ்வக்கலைமுழுதும் பொருந்தியுள்ள ஒன்றிரண்டு மூன்று புத்தகங்களைமட்டில் வாங்கிப்படிக்க உதவுவதுடன் அவ்வக்கலையிற் புதிதுபுதிதாக விக்ஞான ஆராய்ச்சியாளர் கண்டுபிடித்துதவும் பொருள்களையும் அவற்றுக்கு அனுபந்தமாக அச்சிட்டுதவுவதும் எளிதாகும். உதாரணமாக: சிற்பம், வைத்தியம், வானசாஸ்திரம், பூகோளம், சரித்திரம் என்பன போலத்தனித்தனிப்பெரும்பொருள்களை அகராதியிட்டு அவ்வவற்றின் உட்பிரிவுகளை யெல்லாம் அவ்வவற்றில் அடக்கி ஆக்கின் நலமாம் என்பதும் உணரத்தக்கது. எல்லாவற்றிற்கும் விவரமான அட்டவணை ஒன்று தயாரித்துக் குறுக்குத்தகவல்கள் (Cross References) கொடுக்கலாம்.

இனிக் கலைக்களஞ்சியம் ஆக்குமுறையில் நோக்கத்தகுந்த மரபுகள் சிலவுள்:—

1. எப்பொருளையும்பற்றி எழுதாங்கால் அதுபற்றிப் பண்டைத் தமிழர் நூல்களிலும் உரைகளிலும் உள்ளவற்றைத்துலக்கிக்காலப்போக்கில் அவைபற்றி விரிந்துள்ள ஆராய்ச்சிகளையும் முடிவுகளையும் விரிக்கவேண்டும்.

2. பண்டைத் தமிழர் பழக்க வழக்கங்களாகவும் கர்ணபரம் பரையாகவும் வந்திருக்கும் பொருள்கள் பல புது நாகரிகநோக்கிற் பயனற்றவைபோலவும் கேலிக்கிடமானவைபோலவும் தோற்றினும் அவைகளும் பிற்காலத்தவருக்கு உள்ளனவாகுமாறு அவைகளையும் விடாது எழுதவேண்டும். என்னெனில் நம்நாட்டுப் பழக்க வழக்கங்களிலே பலவற்றையும் பரிசுசுஞ்செய்த குறைப்படிப்பாளர் அளவிறந்தோர் முழுப்படிப்புடையராய் இவைகளைக் கையாளுதலும் மேன்மைப்படுக்துதலும் கண்கூடு.

3. ஒவ்வொருபொருள்பற்றியும் எழுதுவோர் அவ்வத்துறையில் தலைசிறந்த புலவராய்த் தாமறிந்த அரும்பெரும் பொருள்களையெழுதினும் அவ்வத்துறையில் அவரவர்போன்ற படிப்பும், அறிவும் அமையாத சாதாரணத் தமிழருக்கும் அது புலனாகுமாறு எளிபநடையில் இலக்கணவழுவின்றித் திருத்தியமைத்துத் தமிழறிஞர் கைவழியே அது வெளிவரவேண்டும்.

4. எத்துறையில் எப்பொருளை வெளியிடினும் அத்துறைக்கும் பொருளுக்கும் உறுதியுடனும் எழுதுவோர் பதிப்பிப்போர் முதலானவர்களுடைய தனிப்பட்ட அபிப்பாயங்களும் நோக்கங்களும் விருப்பு வெறுப்புக்களும் அவைகளிற் கலவாமலும் எல்லாப் பொருள்களும் வெளிவரவேண்டும். இவைகளும் இத்தகைய பல நற்கோட்பாடுகளும் இதுவரை வெளியாகியிருக்கும் கலைக்களஞ்சியங்களிற் காணப்படுவதும் நோக்கத்தக்கது.

தமிழருக்கு இல்லாப்பொருள்கள் யாதொன்றுமின்றி எல்லாப் பொருளும் பொதிந்துள்ள கலைக்களஞ்சியமொன்று தற்கால அறிவு வளர்ச்சியடியாகத் தோன்றித் தமிழர் அறிவுப்பெருக்குக்குப் பேருதவிபுரிய முன்வந்துள்ள நம் அருமைச்சகோதரர்களுக்கு நீண்டஆயுளும் நிறைந்த ஆர்வமும் தந்து இறைவன் இப்பெரும் பணியைத் தலைக்கட்டிவைப்பானாக.

தமிழ்வாழ்க தமிழ்நாடுவாழ்க தமிழர்வாழ்க.

பொங்கும் மங்களம் எங்கும் தங்குக.

திருவெங்கைக்கலம்பகம்.

திருவாளர். சே. வெ. ஐம்புலிங்கம்பிள்ளையவர்கள்.

இது, வெங்கைப்பிரானுர்மீது சிவப்பிரகாசர் செய்த பிரபந்தங்களுள் ஒன்று; பத்திரசத்தில் உயர்ந்தது; பலவகைப்பொருட்டுறைகள் விவரவப்பெற்றது. சிவசரிதைகளும் அடியார்சரிதைகளும் அடங்கிய பல களிகளைக்கொண்டது; ஆசிரியரின் கற்பனாசாதிரியத்தை விளக்கத்தக்க பல பாடல்களையுடையது.

இந்நூலுள் 42-ஆம் செய்யுளில் ஆசிரியர் திருவள்ளுவரை 'என்னடிகள்' என்று கூறியிருத்தலால் நாயனார் திறந்து அவர்குள்ள ஈடுபாடு முதலியவை நன்குவிளங்கும்.

83-ஆம் பாடலில் "வேண்டுவார் வேண்டியதே யீவான்' என்னும் வியன் திருநாவுக்கரசின் மாற்றம் பொய்யோ" என்று ஆசிரியர் அப்பர்சுவாமிகளின் திருத்தாண்டக அடியை எடுத்தாண்டு, நாயன் மார்திறத்தும் அவர்கள் அருளிச்செய்த திருப்பாசுரங்களின்மாட்டும் தமக்குள்ள பெருமதிப்பை வெளியிடுகிறார்.

அன்பர்க்கு எளிவருகிலையினான சிவபெருமான், நம்பியாசூரருக்காகப் பரவையாரிடம் தூதுசென்றமை தெரிவித்து,

“காமத்திற் படி லுமையாம் கடுநிரயத் திடுவமென
நாமத்திற் படவெமக்கு நவின்றொருவன் ஊதாய்நீ
யாமத்திற் மனியிருட்கண் எத்திழைபா லெய்தியதென்”

என எழுந்த பாடல்,

“அரவக லல்கு லார்பால் ஆசைநீத் தவர்க்கே வீடு
 தருவமென் ரளவில் வேதம் சாற்றிய தலைவன் மன்னைப்
 பரவைதன் புலவி தீர்ப்பான் கழுதுகண் படுக்கும் பானாள்
 இரலினில் தூது கொண்டோன் இணையடி முடிமேல் வைப்பாம்”

என்னும் திருவிளையாடற்புராணத் திருவிருத்தக்கருத்தைத் தழுவிப்பது.

“நீயிர்புல வருந்திலெரி நிரயத்தில் இடுவமெனத்
 தேவவெமக் கியம்பினைநீ சிலைவேடன் இடும்பிசிதம்
 ஆவலொடு மிசைத்தவனுக் கருளினைமெய்க் கதியென்கொல்”

“ஒன்றொருயிர் தமைச்செகுப்பின் உமைநிரயத் திடுவமென
 மன்றறிய எமக்கியம்பி மைந்தனைமுன் தந்தைதனைக்
 கொன்றவரை யுவந்தருளிக் கொடுத்தனைவா னுலகென்கொல்”

என்னும் இவற்றுள் கண்ணப்பர், சிறுத்தொண்டர், சண்டேசுரர் சரிதங்களைக் குறித்த ஆசிரியர், இறைவனைநோக்கிப் “புலாலுண்ணல் பாவம்’ எனப்பணித்த நீ கண்ணப்பர்படைத்த பன்றியூனுண்ட தென்?’ எனவும், ‘கொலை பெரும்பாவம், அதனைச்செய்தார் என்னால் ஓறுக்கப்படுவர்’ என்றறைந்த நீ மகனையும் தந்தையையும் தடிந்தவர்களுக்கு அருள்புரிந்ததென்?’ எனவும் வினவுவது வியப்பை விளைக்கிறது.

“வெக்கையம் பதிவாழ் எங்கள் நாயக
 பழமலை நாதநிற் பரவுவன் விசும்பின்
 அரையனுக் கரைய அனாமர் நிலையும்
 நினைகிலன் தமிழேன் நின்னடியவர்கட்கு
 என்றும் அடியவ அனாமர்
 ஒன்றொரு வரமும் உதவுதி யெனவே”

என்னும் பாடலால் ஆசிரியர் இறைவனிடம் முடிவாக ஒருவரம் வேண்டுகிறார். இதனால் சிவபத்தியினும் அடியார்பத்தியே சிறந்த

தென்னும் சைவசமயநான்முடிபு புலனாகும். 'தொண்டர்க்குத் தொண்டராம் புண்ணியமே' என்னும் அப்பர்தேவாரமும், 'கொள்ளேன் புரந்தரன் மாலயன் வாழ்வு' என்னும் திருவாசகமும் இங்கு நோக்கத்தகும்.

“பார்தபுகழ்த் திருவெங்கைப் பழமலையார்
தமைத்துதித்துப் பதத்து மென்பூச்
சொரிந்துபணீர் திரந்திடவும் எமக்கருளச்
சிறிதும்உளந் துணிந்தா ரல்லர்
திருந்தவையிற் பித்தனென வைதுகல்லால்
எறிந்துபொருஞ் சிலையான் மோதி
அரந்தையின்மெய்க் கதிதருதி யெனக்கேட்போர்ச்
கன்றியவர் அளித்தி டாரே”

என்பதனுள், பித்தனென்றிகழ்ந்தும் கல்லாலெறிந்தும் வில்லாலடித்தும் மிறைபுரிவார்க்கன்றி முறைபான் வழிபடுவார்க்கு இறைவன் அருள்புரியான் எனப் பழிப்பதுபோலப் புகழ்ந்து, சுந்தரர் சாக்கியர் முதலியோர் சரிதங்களைக் குறித்துச்சென்ற ஆசிரியர் கவித்துவம் உற்றுநோக்கி யுவக்கத்தக்கது.

உண்டிமுதலியவற்றின்பொருட்டு மண்டிணிஞாலத்து மன்னுமனிசரைப் பாடியுழல்வாரை விளித்துச் 'சோற்றுத்துறையும் திருநெய்த்தானமும் உடைய வெங்கையிறைவனை வணங்கி அவனருளாற் பசிப்பிணிதொலைக்கும் பாங்குபெறுயின்' என ஆற்றுப்படுத்திய,

“கீற்றுப் பிறையை யணிந்ததிரு வெங்கை விருத்த கிரிநாதர்
ஆற்றுப் பொருளைக் குளத்திலொரு புலவர்க் கழைத்தன் நறளிணேன்
சோற்றுத் துறையும் திருநெய்த் தானழமீங் குடையான் சுழலாமல்
தோற்றிப் பசினோய் தொலைப்பனவன் நனையே துதியீர் புலவீரே”

என்னும் பாடல் புலங்கொள்வார்க்கு நலம்பயக்கும் நீர்மைத்து,

“கூடற் பதியிற் சமணிகூளைக்
 குலைத்துக் திருவெண் ணீற்றதொளி
 கொடுத்துக் கருத்திற் குடிபுகுந்தென்
 குலத்தைத் தொழும்பு கொளுங்கோவும்
 ஆடற் பரியிற் சேரமான்
 அணையக் கயிலைக் கிரிமீதில்
 ஆனைக் கழுத்தில் இவர்த்தணையும்
 அரசும் திருநா வுக்கரசும்
 நாடப் பசும்பொன் னிடைப்பதித்த
 நாக மணியிற் நமதுதமிழ்
 நாட்டப் படுகின் மனதுதிரு
 நாமத் திணைப்புன் மதியாலென்
 பாடற் பதிப்ப திரும்பிலதைப்
 பதிக்குக் தகைமை போலுங்காண்
 பதியாய் வெங்கைப் பதியாளும்
 பகராக் கருணைப் பெருமானே”

என்பதனுள் ஆசிரியர் மூவர்பாடலிற் பயின்ற இறைவன்றிரு
 நாமத்தைப் பொன்னிற்பதித்த நாகரத்தினமாகவும் தம்முடைய
 பாடலிற்பயின்ற இறைவன்றிருநாமத்தை இரும்பிற்பதித்த நாக
 ரத்தினமாகவும் கூறியதுகொண்டு மூவர் திருப்பாசரங்களில்
 அவர்க்குள்ள பெருமதிப்பும், தம்பாடலில் அவர்க்கு மதிப்பின்மை
 யும் நன்கறியலாம்.

“தேக்குற கருணைப் பெரியநா யகிதன்
 திருமுலை சூரந்தபால் மதூர
 வாக்குற மழகன் ஞானசம் பந்த
 வள்ளலுண் டிட அவன் கடைவாய்ப்
 போக்குற வொழுகுந் திவலையொன் றடியேன்
 புண்ணிய வசத்தினுற் கிடைப்பிற்
 ரூக்குற புலன்வென் றுன்னடி யவரிற்
 நக்குவன் வெங்கைகா வலனே”

என்னும் இப்பாடலுள்ளும், ஆசிரியர் தாம் இயற்றிய எல்லாப் பிரபந்தங்களிலும் இறைவன் ஞானசம்பந்தருக்கு இறைவிதிருமுலைப் பாலாட்டுவித்த சரிதையை விடாதுகூறுதலால் சம்பந்தர்பால் ஆசிரியர்க்குள்ள பேரன்பு புலனாகும்.

வெங்கைவாணர்பாற் காதல்மிக மெலிந்த தலைவிநிலைகண்டு இரங்கிக்கூறும் தோழிகூற்றாயமைந்த,

“விழும்உருளும் ஏங்கும்எழும் வெங்கைக்கோ விந்தா
எழுமதியம் என்னும் இரங்கும்—தொழுமிதழி
இன்ற மரைக்கணிராமா வருளெனும்நீர்
தன்ற மரைக்கண் தா”

என்னும் செய்யுளின் சொன்னயமும் பொருணயமும் உவகைவிளைப் பனவாயுள்ளன. இதனுள் கோவிந்தா இராமா என வருத்தமுற் றோர்கூற்றும் தொனித்துநின்றல் காண்க.

இறைவனளித்த உடலுறுப்புக்களால் அவனை வாழ்த்தி வணங்கி வழிபட் டிய்திபெறுதுவருந்தும் உலகினரைநோக்கி, ஆசிரியர்,

“நயனம் இருண்டு போகாமுன்
நடனப் பெருமான் தனைப்பாரார்
நடக்கும் பதங்கள் தளராமுன்
நடவா ரமலன் திருக்கோயில்
பயனில் மொழிகள் குழறாமுன்
பரம னடித்தா மரைதுதியார்
பழுதில் செவிகள் செவிடாமுன்
பரிந்து சிவன்மெய்ப் புகழ்கோளார்
செயலில் நெடுங்கை நடுங்காமுன்
திருமா மகளும் கலைமகளும்
செறியும் திருவெங் கைக்கரசைச்
செழுமென் மலர்கொண் டருச்சியார்

மயலி லழந்தி யயராமுன்

மனத்தி லவனை யழுத்தியிடார்

மனித ருழன்று வாளாபோய்

மறியா நரகின் மறிவாரே”

என்று கூறும் இதனூள் ஆசிரியரது பிறர்துன்பங்கண்டாற்றாது கரையும் மனநிலை நன்குவிளங்கும்.

“உறாதே சிறிய ரினம்பே ராட்பய னுற்றவர்கொல்
மறாதே புலனிற் புகாதே திருவெங்கை வாணற்கன்பு
வெறாதே யுனக்கிடர் செய்கின்ற பேர்க்கிடர் மீண்டியற்றிக்
கறாதே யிருமன மேபிற வாகெறி காண்பதற்கே”

என்பதனூள் ஆசிரியர் பிறவியறுத்தற்குக்கூறும் (புலனடக்கமும், சிற்றினஞ்சேராமையும், மேன்மக்கள்சொற்கேட்டலும், இறைவனிடத்து வெறுப்பின்மையும், தமக்கு இன்னாசெய்தார்க்கும் தாம் இன்னாசெய்யாமையும் ஆகிய) உபாயம் மாந்தரனைவரும் தவறாது மனத்துக்கொண்டொழுதியுய்த்தற்குதவுவது.

ஆசிரியர்பாடலனைத்தும் சொன்னயமும் பொருட்செறிவும் உள்ளனவாய்த் திகழ்வனவாதலின் அவற்றுள் இவையிவை சிறப்புடையவை என்று எடுத்துக்காட்டுவது இயலாததாகும். ஆகலின் விரிவஞ்சி அங்கும் இங்குமாகச் சில செய்யுட்கள்மட்டும் குறிக்கப்பட்டன. இந்நூலை முறையாக முழுதும் படிப்பவர்க்கே இதனுட்புதைந்துகிடக்கும் இரத்தினங்கள் புலனாகும்.

திருத்துருத்திச் சிவன்கோயிற் கல்வெட்டுக்களிற் கண்ட செய்திகள்

[திரு. வை. கந்தரேசவாண்டையாரவர்கள், திருவையாறு.]

(சாந-ஆம் தொகுதியின் ௨௦௪-ஆம்பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஏனையோரால் அளிக்கப்பெற்ற நிபந்தங்கள்.

முதல் இராசராசசோழரின் பதினாறாம் ஆட்சியாண்டில் காவிரி நல்லூரில் இருந்த வலங்கைவேலைக்காரனான வீரானராமன் சொன்னவாற்றிவார்க்கு அர்த்தயாமவழிபாட்டிற்கு உடலாக 360 கழஞ்சுபொண்ணைத் திருத்துருத்திப் பிச்சனிடம் கொடுத்துள்ளான். இம்மன்னனின் 17ஆம் ஆட்சி ஆண்டில் நான்கூருடையான் அமரன் பல்லவரையன் பொற்பலகைவிடங்கருக்குத் திருநூந்தாவிளக்கு ஒன்றினுக்குத் தொண்ணூற்றாறு ஆடுகளை அளித்துள்ளான்.

கங்கைகொண்டசோழரின் நான்காம் ஆட்சியாண்டில் திருக்கற்றளி மகாதேவர்க்காகத் திருவழுந்தூர்நாட்டுப் பிரம்மதேயம் வில்லவன்மாதேவி சதுர்வேதிமங்கலத்துச் சபையார் அத்தேவரின் பழைய அடியாராகிய சண்டேசவாரிடம் 43-காசுக்கு எட்டுமாநிலத்தை விலையாவணம்செய்துகொடுத்துள்ளனர். இம்மன்னனுக்கு வெற்றியுண்டாகுமாறு, கழுமலநாட்டு வீரசோழநல்லூருடையான் புழுக்குக்கறி மிளகுபொடிக்கறி இவைகளுடன் சட்டிசோற்றைத் திருக்கற்றளியுடைய மகாதேவர்க்கு உச்சியம்போதில் நிவேதனஞ்செய்து சிவப்பிராமணர்களுக்கும் தவசிகளுக்கும் கொடுக்கும்பொருட்டுக் காவிரிநல்லூர்க் கீழ்க்கண்டத்தில் அரையே இரண்டுமாநிலத்தை வாங்கிக்கொடுத்திருந்தான். இம்மன்னன், இக்கோயிலில் மூத்த ராஜராஜதேவர்காலத்தில் வெள்ளான் எழுந்தருளுவித்த கூத்துடையடிகளாரின் பிராட்டியார்க்குச் சிறுகாலை,

உச்சியம்போது, இரவு ஆகிய முப்போதைக்கும் திருவமுதக்காக முடிக்கொண்டசோழமுரத்தில் நிலம் அளித்திருந்தான்.

பரகேசரிவன்மன் கோனேரின்மைகொண்டான் தன் ஆட்சியின் பன்னிரண்டாம் ஆண்டில் காவிரிநல்லூர் என்னும் ஊரைத் திருக்கற்றளிமகாதேவர்க்குத் தேவதான இறையிலியாக விட்டுள்ளான்.

‘திருமாத புலியெனும் பெருமாதர்’ என்று தொடங்கும் மெய்க்கீர்த்தியையுடைய விசயராசேந்திர சோழமன்னனுக்கு (சரித்திரத்தில் விசயராசேந்திரன் அதிராசேந்திரன் II என்று பேசப்படுபவன் இவனேயாவன்) வெற்றியுண்டாகுமாறு கங்கை கொண்டசோழமுரத்திலுள்ள வெண்காடன் ஆடவல்லான் என்னும் வணிகன் சொன்னவாறறிவார்க்கு உச்சியம்போதில் திருவமுதை நிவேதனஞ்செய்து சிவப்பிராமணர்க்கு இடுமாறு இருபத்தைந்துகாசைக் கொடுத்திருந்தான். இது இம்மன்னனது ஒன்பதாம் ஆட்சியாண்டில் நிகழ்ந்தது.

‘திருமருவிய செங்கோல்வேந்தன்’ — என்று தொடங்கும் வேறு மெய்க்கீர்த்தியையுடைய இம்மன்னன் (இராசேந்திரன் II) இக்கோயிலில் திருவிழா எழுந்தருளும் தேவர்க்குப் பெருந்திருவமுதக்கு நிபந்தம் அளித்திருந்தான்.

லிக்கிரமசோழதேவரின் மூன்றாம் ஆட்சியாண்டில் விருதராசபயங்கரவளநாட்டு நல்லாற்றூர்நாட்டுப் பிரம்மதேயம் பூலோகமாணிக்கச்சதூர்ப்பேதிமங்கலத்துச் சபையார் சொன்னவாறறிவார்க்காக அத்தேவர்கோயில் ஆதிசண்டேசுவரதேவரிடம், பூலோகமாணிக்கச்சதூர்ப்பேதிமங்கலத்தில் ஒருவேலிநிலத்தைத் தொண்ணூற்றொருகாசுக்கு விற்றுக்கொடுத்தனர். இவ்வரசரின் ஐந்தாம் ஆட்சியாண்டில் சொன்னவாறறிவார்க்காக அத்தேவர்கோயில் ஆதிசண்டேசுவரதேவரிடம் விருதராசபயங்கரவளநாட்டுப் பிரம்ம

தேயம் பூலோகமாணிக்கச் சதூர்ப்பேதிமங்கலத்துச் சபையார் எட்டுமாநிலத்தை முப்பதுகாசுக்கு இறையிலிசெய்துகொடுத்து இறையிலிப்பொருளுக்கும் விலைப்பொருளுக்குமாகச் சொன்னவாறறிவார்கோயில் பிச்சன்னைகவழியாக முப்பதுகாசைப் பெற்றனர். இம்மன்னரின் எட்டாவது ஆட்சியாண்டில் பூலோகமாணிக்கச்சதூர்ப்பேதிமங்கலத்து மகாசபையார், சொன்னவாறறிவாருக்காக அத்தேவர்கோயில் ஆதிசண்டேசுவரதேவர்க்குப் பூலோகமாணிக்கச் சதூர்ப்பேதிமங்கலத்தில் வேலியே அரைமா அரைக்காணி நிலத்தை விற்றுக்கொடுத்தனர். திரிபுவனச்சக்கரவர்த்திகள் மூன்றாம் இராசேந்திரசோழதேவரின் பதினாந்தாவது ஆட்சியாண்டில் குலோத்துங்கசோழநாட்டுத் திருவம்பலமுடையான், இக்கோயில் திருக்காமக்கோட்டமுடைய பெரியநாச்சியாரின் திருமடவிளாகத்தில் திருச்சம்பந்தன் திருமடத்துக்காகப் பதினான்குகோல்மீனையை நூற்றறுபத்தெட்டுப்பொன்னுக்கு வாங்கிக்கொடுத்துள்ளான்.

சகம் 1440-ல் அதாவது கி. பி. 1518-ல் விசயநகர அரசராகிய புஜபலவீரப்பிரதாப கிருஷ்ணதேவராயர் சொன்னவாறறிவார்க்கு ஜோதி, சூல வரிகளாகத் தொண்ணூறுபொண்ணை அளித்துள்ளனர். சகம் 1552-ல் அதாவது கி. பி. 1630ல் நாச்சியார் (அம்மன்) கோயிற் சுற்றமதில், உள்மதில், கோபுரம் இவைகள் பிப்பிலி சிதம்பரதீட்சிதரால் எடுப்பிக்கப்பெற்றன. காவிரிக்குப் போகும் தெருவிற்குச் சிதம்பரதீட்சிதர்புரம் என்று இவர்பெயர் வைக்கப்பெற்றுள்ளது.

பிறசேய்திகள்

இக்கோயிலுக்குக் கல்யாணஆலயம் என்று பெயர்வைக்கப்பெற்றிருந்தது என்பதைக் கிரந்தத்திற் பொறிக்கப்பெற்றுள்ள ஒரு கல்வெட்டு அறிவிக்கின்றது. இவ்வூருக்கு அருகே வடபாலுள்ள கண்டியூர் இக்கோயிற் கல்வெட்டிற் குறிக்கப்பெற்றிருக்கின்றது. அது விக்கிரமசோழன் கல்வெட்டிற் காணப்படுவதால் பழமை வாய்ந்த ஊராதல்வேண்டும் இக்கோயில் அர்த்தமண்டபத்தின் வடபுறச்சுவரிலுள்ள முதல் இராசராசசோழனின் 16-ஆம் ஆண்டுக் கல்வெட்டில் அம்மன்னன் ஸ்ரீ கோவிராஜராஜகேசரிபன்மன் என்று வழங்கப்படுகின்றனன். இவ்வாறு கூறப்பெறினும் இத்தொடர் இராசராசனையே குறிப்பதாகும். இதை ஆராய்ச்சியாளர் அறிதல்வேண்டும்.

முதல் இராசராசன்காலத்துக் கல்வெட்டுக்கள் இக்கோயிலில் இரண்டுதான் இருக்கின்றன. அவைகள் அம்மன்னனது 16, 17-ஆம் ஆண்டுகளில் பொறிக்கப்பெற்றன. அவற்றுள் 16-ஆம் ஆண்டில் வளநாடு குறிக்கப்படவில்லை. 17-ஆம் ஆண்டிலேதான் காணப்படுகின்றது. எனவே முதலாம் இராசராசசோழனின் 17-ஆம் ஆண்டிலேதான் வளநாடுகள் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன என்று தெரிகிறது.

நாட்டின்பாதுபாடு

இவ்வூர், முதல் இராசராசசோழன்காலத்தில் உய்யக் கொண்டார்வளநாட்டுத் திருவழந்தூர்நாட்டுக்கு உட்பட்டிருந்தது. இவ்வளநாடு காவிரியாற்றுக்கும், அரிசிலாற்றுக்கும் இடைப்பட்ட நிலப்பரப்பாகும். முதற்குலோத்துங்கன்காலத்தில் இவ்வளநாட்டின்பெயர் மாற்றப்பட்டு இராசநாராயணவளநாடு என்னும் பெயருடன் திகழ்ந்தது. மூன்றாங்குலோத்துங்கன்காலத்தில் இந்த இராசநாராயணவளநாடு ஐயங்கொண்ட சோழவளநாடு என்னும் பெயரெய்திற்று. அப்பெயரே பிற்பட்டகாலத்தும் நின்றுநிலவுவதாயிற்று.

கோயிலின் நிர்வாகச்சிறப்பு

சிறுகோயில்களெல்லாம் ஊர்ச்சபையார்களின் ஆதிக்கத்தில் இருந்துவந்தன. அச்சபையார் கோயில்களின் திருமுற்றங்களிலே கூட்டம் குறைவறக்கூடியிருந்து நிறைவேற்றிய தீர்மானங்களின் படியே கோயிலைப் புரந்துவந்தனர். இவைகளெல்லாம், “திரிபுவனச்சக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீ விக்கிரமசோழதேவற்கு யாண்டு மூன்றாவது மகரனாயிற்று அபரபக்ஷத்துத் தசமியும் திங்கட்கிழமையும் பெற்ற அத்தத்தநாள் விருதராஜபயங்கரவளநாட்டு நல்லாற்றுநாட்டுப் பிரம்மதேயம் பூலோகமாணிக்கச் சதூர்ப்பேதிமங்கலத்துமகாசபையோம், நம்மூர்த் திருமேற்கோயில் அழகியமணவாள ஆழ்வார் கோயில் திருமுற்றத்திற் கூட்டம் குறைவறக்கூடியிருந்து தென்கரை ராஜநாராயணவளநாட்டு வீங்குரீர்த்துருத்தியுடையார் சொன்னவாறறிவார்கோயில் ஆதிசண்டேசுவரதேவர்க்கு இறையிலியாக மடப்புறம்செய்துகொடுத்த நிலமாவது”—என இக்கோயிலில் உள்ள விக்கிரமசோழதேவரின் மூன்றாம் ஆட்சியாண்டிலே பொறிக்கப்பெற்ற கல்வெட்டுப்பகுதிகளால் அறியக்கிடக்கின்றன.

கோயிற்குருக்கள் திருவாராதனைசெய்யும் பிராமணர் என்றும், திருவாராதனைசெய்யும் நம்பி என்றும் வழங்கப்பட்டுள்ளனர். அவருக்கு நாடோறும் நெல்லுப்பதக்கு நானூழியாக ஓராட்டைக்கு நெல் எழுபத்தைங்கலங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. கோயில் பிராமணப்பிள்ளை திருவழுதாக்குதல், திருமஞ்சளரீரெடுத்தல் திருமெய்ப்பூச்சுத்தேய்த்தல் (-சந்தனம் அரைத்தல்) விதானம் பிடித்தல் ஆகியவைகளைச் செய்துவந்தனர். அவர்க்கு நிசதி நெல் குறுணி இருநாழியாக ஓராட்டைநானூக்கு நாற்பத்தைங்கலங்கள் கொடுத்துவந்தனர். திருப்பள்ளித்தாமம் பறித்துத் தொடுப்பார்க்கு நிசதி நெல் குறுணி நானூழியும், திருவலகிடல், திருமெழுக்கிடல் இவைகளைச் செய்வார்க்கு நிசதி நெல் குறுணி இருநாழியும், திருமெய்காப்பார் இருவர்க்கு நிசதி நெல் முக்குறுணியும், கரணத்தான் ஒருவனுக்கு நிசதி நெல் பதக்கும் இராசரீதி ஓடிசெய்வார்க்கு நிசதி நெல் பதக்கும் ஆகச் சம்பளங்கள் கொடுக்கப்பெற்றுள்ளன. இவைகளையெல்லாம் அக்காலம் நல்ல சம்பளங்களாகவே கருதுதல் வேண்டும்.

திருமங்கையாழ்வார்காலம்

(ஸ்ரீ. S. V. வாதாராஜையங்காரவர்கள் B.O.L.

தமிழ்விடுவரையாளர், விவேகாந்தர்காலேஜ், மயிலாப்பூர், சென்னை)

வைணவசமயப்பிரவர்த்தகர்களும் ஞானபரிபூரணர்களும் ஆழ்வார்கள் பன்னிருவருள் ஒருவரான திருமங்கையாழ்வார், ஏனைய ஆழ்வார்களினும் தம்காலத்துச் செய்திகளைத் தமது பாசரங்களின்வாயிலாக வெளியிடுவதை நாம் காணலாம். இவரது வாக்கால் இவர்காலத்துநிகழ்ச்சிகள் பலவும் வெளியாகின்றன. இவரதுகாலவாராய்ச்சிக்கும் இவர்வாக்குச்சிறந்த கருவியாயுள்ளது. இவரதுவாக்கைக்கொண்டும் குருபரம்பரைகூறும் செய்திகளைக் கொண்டும் ராவ்சாகிப் ஸ்ரீ. மு. இராகவையங்காரவர்கள் எழுதியுள்ள அரியகட்டுரையை¹ வாசித்து இன்புற்றேன். திருமங்கை

Dr. S. Krishnaswami Iyengar Commemoration Volume :
The contemporaneity of Saints Tirumangaiyar and Gnanasambanda pages 201—211.

மன்னனும் திருஞானசம்பந்தரும் சமகாலத்தவர் என்று குருபரம் பரைகூறும் வழக்கை அது அநேக காரணங்களுடனும் ஆதாரங்களூடனும் உறுதிப்படுத்துகிறது. 'ஆழ்வார்கள்காலநிலை'¹ என்ற நூலிலும் இதபற்றி ஐயங்காரவர்கள் சிரிவாக எழுதியிருக்கிறார்கள். அவ்விஷயத்திலிருந்து ஞானசம்பந்தர்காலமுதல்—அதாவது, முதல்பரமேசுவரவர்மன்காலமுதல் (675 A. D.)—பல்லவமல்லன் காலம்வரை (770 A. D.) நெடுங்காலம் வாழ்ந்தவர் திருமங்கை மன்னன் என்பது நன்குவிளங்கும்.

இதற்கு இவர் காட்டியுள்ள ஆதாரங்களை நான் இங்கே விவரிக்க விரும்பவில்லை. இக்கொள்கை எவ்வாறாயினும் இவ்வாழ்வார் பல்லவமல்லனின்கீழ் ஒரு சிற்றரசராயிருந்தவர் என்ற முடிவிற்கு சிறிதும் ஐயம் ஏற்பட இடமில்லை. ஆழ்வார்பாசரங்களின்போக்கினின்றும் ஐயங்காரவர்களது ஆராய்ச்சியுரைகளினின்றும் இம் முடிவு நன்குவிளங்குகின்றது. வேறு பல பிரமாணங்களின் மூலம் இதனை ஐயங்காரவர்கள் தெளிவாக்கியிருப்பினும், அக்காலத்துச் சாஸனமூலமாகவும் இக்கொள்கை அவர்களால் நிலைநாட்டப்பட்டதில்லை. அக்குறையும் நீங்குதற்கு இடமேற்படுமானால் அக்கொள்கை அசையாத வலியுறும் என்பது திண்ணம். இதனை அடிக்கடி சிந்தித்துவந்த யான் செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையின்பகுதிகளைப்பார்த்துவந்தபொழுது, என் சிந்தையைக் கவரக்கூடிய சாஸன ஆதாரமொன்றைக் காணநேர்ந்தது. அதனை இங்கே சிறிது விவரிக்க விரும்புகின்றேன்.

பட்டத்தான் மங்கலத் தாயிரப்பட்டயங்களே அச்சாஸனமாகும்.² ஐந்துசெப்பேடுகள் கொண்ட அப்பட்டயம் திருத்துறைப்பூண்டித்தாலாகாவில் அரசாங்கத்தார்க்கு அகப்பட்டது. அப்பட்டயத்தின் முற்பகுதி வடமொழியிலும், பிற்பகுதி தமிழிலும் அமைந்தது. கோவிஜயநந்திவிக்ரமனுடைய 61-வது ஆண்டில் மங்கலநாடாள்வான் என்பாரது விண்ணப்பத்தாலும், ஆலப்பாக்க விசயநல்லூரான் என்பாரது ஆணத்தியாலும் அரசன் உத்திரவு பெற்றுச் சோழநாட்டுத் தென்கரை ஆர்வலிக்கூற்றத்து³ நல்கூர்

¹ பக்கம் 84—153.

² 'செந்தமிழ்' vol 23, பக்கம் 193.

³ தென்கரை என்பது காவிரியின் தெற்கு. 'ஆர்வலிக்கூற்றம்' திருத்துறைப்பூண்டித்தாலாகாவில் இருக்கிறது. இப்பொழுது 'ஆரிவலம்' என்ற வழங்கப்படுகிறது. (செந்தமிழ். தொகுதி 23 பக். 197 அடிக்குறிப்பு.)

என்ற பழம்பிரமதேயத்தில் அரசாங்கத்துக்கு உரிமையாயிருந்த 16 வேலிலங்களை அவ்வூர்ப் பார்ப்பனச்சிட்டர் பலர்க்கு அந்த மங்கலநாடாள்வான் தானமாகக்கொடுத்தசெய்தியைக் குறிப்பிடுவது இச்செப்பேடு. இப்பல்லவ அரசனை 'இரணியவர்மன் புத்ரன் கோவிஜயநந்தி விக்ரமவர்மன்' என்று அச்சாஸனம் கூறுவதாலும், இவனது 61-ம் ஆண்டில் இச்சாஸனம் அமைந்திருந்தலாலும் இவன் இரண்டாம்நந்திவர்மபல்லவனே என்பது தெளிவு. மூன்றாம் நந்திவர்மனது சாஸனமாக இதனைக் கொள்வதற்குச் சிறிதும் இடமில்லை. இதற்குக் காரணம், முப்பது ஆண்டுக்கு மேற்பட்ட அவனது கல்வெட்டுக்கள் சிடையாமையேயாகும். இரண்டாம்நந்திவர்மனது ஆணைபெற்று, அவனது 51-ம் ஆண்டிலும் 61-ம் ஆண்டிலும் ஆக இருமுறை மங்கலநாடாள்வான் ஸ்ரீ நல்குரைப் பார்ப்பனர் பலர்க்குத் தானம்செய்தான் என்றும் அத் தமிழ்ப்பகுதிகூறும்.

இனி, இச்செப்பேட்டின் முற்பகுதி வடமொழிச்சுலோகங்கள் பதினென்றுகொண்டது. இவற்றுள் முதல் இரண்டு சுலோகத்தின் பொருள் பின்வருமாறு:

“கடல்கரைக் குடிக்கவரும் காரின்மின்னலோ இவ்வருவெனச் சொல்லும்படி பல கைகளோடு மரகதவண்ணமாய் மார்பில் கௌஸ்துபத்தின்காந்தி விளங்கப் பாற்கடலிற்பள்ளிகொண்ட லக்ஷ்மீகாந்தனான பரமாத்மா உங்களுக்கு மங்களத்தை அளிக்கட்டும்.”¹

“மோகூத்திற்குச் சாதனமாயும், அசையாத வஸ்துவாயும், யோகிகளின் தியானப்பொருளாயும், அந்தணர்களால் மனவுறுதியோடு வேதமோதிப் போற்றப்படுவதாயும், பேதமற்றதாயினும் முக்குணவசத்தாற் காத்தல் அழித்தல் ஆக்கல் என்ற தொழில்களைச் செய்வதற்காகப் பேதத்தையடைந்ததாயும், எங்கும் நிறைந்ததாயும் உள்ள பரம்பொருள் உங்களைக் காக்கட்டும்.”²

¹ ஸ்ரீ பொ உத-ஃ: 8-11 தி-ஃ: 8 ரக த வரிரெ நெ ஊஜஸெ தெ சபா நஸ்யாஃ லாயள உரலி விவஸெ தளஸு உரூவி: | வய: வா துஃவலிஃயொ: ஜயரவடெவாஸு வதிதா தடிடி கூலாஃ தீ ஷிஸ து ஊவ தாஃ 8: மலு ஃஸுள ||

² பசு 8: ஃ: வடி உ து 8: யடிவலு பசாவி யடிஜா நிநாஃ யெயய்யாயி: ஸுவாதி யடிவலு குயூலகூ ஃவலிஸுராஃ சூஸ்ரி து தி மூணு தி யாவலி திவபொ த தீ: வியா துஃ ம து ஃ லெடி பசு ஸுவிவி நூவிசுவ துவ: த ஷு ஸு வி ஷு ஃ 8: ஃ ||

இந்தச் சீலோகங்களால், இச்சாஸனம் நிறுவிய மங்கலநாடாள் வான் அல்லது மங்களராஜன் பரமவிஷ்ணுபக்தன் என்பது தெளிவாகும். மற்ற ஒன்பதுசீலோகங்களும், பிரமன் முதல் ஹிரண்யவர்மன் என்ற பல்லவ அரசன்வரையுள்ள பல்லவவேந்தர்களையும், அவன் மகன் நந்திவர்மபல்லவமல்லனது பெருமைகளையும் கூறி, அத்தகைய பேராசன்கீழ் அவன் தொண்டனாகவும் சிற்றரசனாகவும் இருந்த இந்த மங்கலநாடாள்வாணப்பற்றி வர்ணிக்கின்றன. அவற்றின் மொழிபெயர்ப்பு வருமாறு:

இத்தகையவன் நந்திவர்மனுக்குத் தொண்டன். உத்தமன். தவத்திற்கும் குணத்திற்கும் இருப்பிடமானவன். வீரன். பெருந்தகையோன். சத்துக்களால் மதிக்கப்பெற்றவன். தன் மானத்தையே தனக்குத் தனமாகப்படைத்தவன். எல்லாத்திக்குகளிலும் நிறைந்த புகழுடையவன். தன் அரசனுக்கு அறிவித்துவிட்டுப் பிராமணருக்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுத்தவன். இத்தகையோன் மங்களராஜ்யத்தின் அதிபதியாயிருந்தான். பல்லவனது தொண்டனான இம் மங்களராஜ்ய அரசனது இந்த சூக்தியானது நிலம் நீர் சந்திர சூரியர் உள்ளவளவு நடப்பதாக.¹

இனி, இச்சிற்றரசனைப்பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ள குணவிசேடங்களும் பிற செய்திகளும் நாம் கூர்ந்து ஆராயத்தக்கன. மங்கலராஜ்யம், மங்கலநாடு என்று சாஸனங்களில் கூறப்படும் பெயர்களிலிருந்து, இவர் நாட்டுக்கு 'மங்கலம்' என்பது பெயர் என்பது நன்கு விளங்கும். இந்நாட்டின்பெயர் மங்கலம் என்ற தலைகரடியாக வழங்கியிருந்தல் கூடியதே. இந்நாட்டோடு தென்கரை ஆர்வலிக் கூற்றம் என்ற பிரதேசத்தையும் சாஸனம் குறிப்பிடுகிறது. மங்கலநாட்டில் இக்கூற்றம் அடங்கியதாகவேண்டும்.

'மங்கலம்' என்பது 'மங்கை' என மருவிவழங்குதலைத் தமிழறிஞர் நன்கறிவர். வரகுணமங்கலம், சீவரமங்கலம் என்பன வரகுணமங்கை, சீவரமங்கை என வழங்குதல் காண்க. ¹ இம்மங்கலம் அல்லது மங்கைநாடானது திருமங்கைமன்னனுக்குரிய ஆலிநாட்டை அடுத்துள்ளது; விலகிபது அன்று. இவ்வாறாயின், மங்கலநாடாள்வான் என்ற பெயருடன் திருமங்கையாழ்வார் என்பதனை

1. அத்தாலாகாலில் 'மங்கல்' என்ற ஓர் ஊர் உண்டு. அது இம் மங்கலம்போலும்.

நாம் ஒப்பிட்டுநோக்கல் தகும். இவ்விருநாமங்களையும் உடையவரின் குணவிசேடங்களாகச் சாஸனமும் பெரிய திருமொழியும் கூறுவன பலவும் பெரிதும் ஒத்திருத்தலும் குறிப்பிடத்தக்கது.

“வாட்டிறற்றூனை மங்கையர் தலைவன்” (பெரியதிருமொழி 10, 9, 10)

“கற்றூர் பரவும் மங்கையர்கோன்” (ஐடி 5, 1, 10)

“பொய்ம்மொழியொன்றில்லாத மெய்ம்மையாளன்” (ஐடி 6, 6, 10)

“அருண்மாரி” (ஐடி 3, 4, 10; 4 2, 10; 8, 6, 10)

“மானவேற் கலியன்,, (ஐடி 2, 7, 10,)

“பாரணிந்த தொல்புகழான் கலியன்” (ஐடி 4, 4, 10)

“அலைநீருலகுக் கருளேபுரியும் காரார்புயற்கைக் கலிகன்றி”

(ஐடி 3, 2, 10)

என்பவைகளும் மேற்கூறிய சாஸனவிசேடணங்களும் ஏறக்குறைய ஒப்புமையுடையனவாதல் காண்க. ‘கலியன்’ என்ற சொல் ‘படை வீரன்’ என்ற பொருளில் வழங்குவதாகும். “மானவர் வீரர் கலியர் தானைத் தறுகணுளர் பெயரே” என்பது திவாகரம். அருள் மாரியாகிய நம் கலியனைப்போலவே, முதற்பாரந்தகசோழனுடைய சேனாபதியொருவன் அருள்நீதி கலியன் என்று பெயர்பெற்றிருத்தல் அறியத்தகும். ‘கலி’ என்பது ‘வீரம்’ என்ற பொருளிலும் வரும். (கலிகன்றி வீரத்தில் முதிர்ந்தோன்.¹) கலியன் என்பதனையே ‘வீர:’ என்று சாஸனம் சிறப்பித்ததாகவேண்டும். இவ்வாறே,

- 1 “பாரணிந்த தொல்புகழான்” என்ற ஆழ்வார்வாக்கு,
“ஸ்வகீர்த்தி விபவ வியாப்த அகில ஆசாந்தர:”

என்ற சாஸனக்கூற்றோடும்,

- 2 “கற்றூர்பரவும் மங்கையர்கோன்” என்பது
“ஸதாம் மாந:” என்பதனோடும்,
- 3 “மானவேற் கலியன்” என்பது
“மாந தந:” என்பதனோடும்
- 4 “காரார்புயற்கைக் கலிகன்றி” என்பது,

பார்ப்பணச்சிட்டர் பலர்க்கு இவர் அளித்தபெருங்கொடையினோடும், தம்மைப்பற்றி ஆழ்வார்கூறும் பிறவிசேடணங்கள் பலவும் சாஸனத்திற்கண்ட மங்கலராஜனது விசேடணங்களோடும் மிகவும் ஒத்துள்ளமை நோக்கத்தக்கன.

¹ இதற்குச் சம்பிரதாயஸ்தர் வேறுபொருள் கூறுவர்.

பல்லவர்கீழ்ச் சிற்றரசராதலால், பல்லவேந்தர் ப்ருத்ய என்று இவரைச் சாஸனம் கூறிற்று. இவர் தம் இளமை முழுதும் அரசர் பொருட்டே உழைத்துக் காலங்கழித்தவர் என்பது,

“தெரியேன் பாலகனும்ப் பலநீமைகள் செய்துமிட்டேன்
பெரியே யுயினபின் பிறர்க்கே யுழைத்து ஏழையானேன்”

(பெரியதிருமொழி 1, 9, 7)

என்று தம் முதுமைக்காலத்தில் இரங்கிப்பாடுவதாலும் அறியத்தகும். இளமையில் அரசரிடம் படைத்தொண்டில் ஈடுபட்டிருந்தவர் ஆழ்வார் என்பது பதிகவிருதிகளில் இவர் தம்மைப்பற்றிக் கூறும் வீரச்சிறப்புக்களாலும் அறியப்படும். திருமால்பக்தியிற் சிறந்தவராதலால் இச்சாஸனத்தின் முதலிலுள்ள தெய்வவணக்கங்கள் அத்திருமால்பரமாகவேயமைந்து சிறந்துவிளங்குகின்றன. மேற்கூறியவற்றையெல்லாம் தொகுத்து ஒப்புநோக்குமிடத்துச் சாஸனங்கூறும் மங்கலநாடாள்வானும் திருமங்கையாழ்வாரும் ஒருவர்தாமோ என்ற சிந்தனையில் நம்மனோரை ஆழ்ச்செய்யத்தடையிலலை. திருமங்கையாழ்வாருடைய இளமைக்காலத்தில் இச்சாஸனம் எழுந்ததாகவேண்டும் என்றும், அதனால்தான் இவர் பிற்காலத்துப்போல் திருமால்பக்தியில் ஈடுபட்டிருந்த சிறமேலும், கவித்திறமையேனும் சாஸனத்தில் குறிக்கப்படவில்லை என்றும், ஆயினும் திருமால் வழிபாட்டிற்கு உரியவராகவே விளங்கினார் என்றும் இச்சாஸனப்போக்கினின்று நாம் அறியலாகும்.

ஆலிராடு, மங்கைநாடு, மங்கை, குறையலூர் என்ற நாடு நகரங்கள் பரம்பரையாக இவராட்சிக்கு உட்பட்டவை என்றும், தமக்கு இறைவன் அளித்த இப்பரம்பரைச் செல்வத்தை,

“வேந்திறற் களிற்றும வேலைவா யமுதம் விண்ணொடு விண்ணவர்க் கரசும்
இந்திரற்கருளி எமக்கும் ஈந்தருளும் எந்தையெம் மடிகளெம் பெருமான்”

(பெரியதிருமொழி 1, 4, 7)

என்று இவர் வியந்து பாராட்டலாயினர் என்றும் கொள்ளத்தகும்.

மேற்கூறியவற்றிலிருந்து பட்டத்தான்மங்கலத் தாமிரசாஸனம் பல்லவமல்லன் ஆண்பெற்று, திருமங்கையாழ்வார் தாமே வரைவித்தவைபோலும் என்று கருதற்கு ஏதுக்கள் பலவும் காணப்படுதல் தெளியலாம். இக்கருத்து ஒருதலைபானமுடிவு என்று கொள்வதற்குமேலும் பிரமாணங்கள் அவசியமே. ஆயினும், மேலே அறியப்பட்டசெய்திகள் சரித்திர அறிஞர்கள் ஆராய்ச்சிக்கு உரியன என்பதில் ஐயமில்லை.

II. சேத்தமிழ்ப்பிரகாரம்.

1.	ஐந்திணையம்பது (உரையுடன்) ...	...	0	4	0
2.	கனாதுல் (5) இனியதுநாற்பது (உரையுடன்) ...	...	0	3	0
4.	புலவராற்றப்படை ...	...	0	3	0
7.	திருநூற்றந்தாதி (உரையுடன்) ...	...	0	6	0
8.	திணைமாலை நூற்றைம்பது (உரையுடன்) ...	...	0	8	0
9.	அநுமானவிளக்கம் ...	...	0	10	0
10.	அட்டாங்கயோகக்குறள் ...	...	0	2	0
13.	நான்மணிக்கடிகை (பழைய உரை) ...	...	0	4	0
14.	முத்தொள்ளாயிரச்செய்யுட்கள் ...	...	0	3	0
16.	திருவாரூருலா ...	...	0	8	0
17.	சுகசந்தர்சனதீபிகை ...	...	0	12	0
18.	இயற்கைப்பொருட்பாடம்... ...	...	0	4	0
19.	தேவையுலா ...	...	0	3	0
21.	சிதம்பரப்பாட்டியல் (உரையுடன்) ...	...	0	8	0
24.	குருமொழிவினாவிடை ...	...	0	1	0
25.	கேசவப்பெருமான் இரட்டைமணிமாலை ...	...	0	2	0
26.	திருத்தணிகைத்திருவிருத்தம் ...	...	0	1	0
27.	மதுரைத்திருப்பணிமாலை ...	...	0	8	0
30.	ஞானமீர்த்தக்கட்டளை ...	...	0	3	0
32.	மநீஷாபஞ்சகம் ...	...	0	8	0
36.	உவமானசங்கிரகம் ...	...	0	1	0
37.	மாறணலங்காரம் மூலமும் உரையும் ...	...	4	8	0
38.	திருப்புல்லாணிமாலை ...	...	0	2	0
40.	திருமாலிருஞ்சோலைமலை அழகர்பிள்ளைத்தமிழ் ...	...	0	8	0
41.	பொருட்டொகைநிகண்டு ...	...	0	6	0
42.	அகராதிநிகண்டு ...	...	0	12	0
43.	மேகவிதினாது ...	...	0	2	0
44.	திருக்குற்றாலமாலை ...	...	0	2	0
45.	தண்டலையார்சத்தம் ...	...	0	4	0
46.	இராமோதந்தம் ...	...	0	3	0
47.	பழமொழிமூலமும் பழைய உரையும் (2-வது 100)...	...	1	0	0
48.	சேதுநாடும் தமிழும் ...	...	0	6	0
52.	கூடற்புராணம் ...	...	0	10	0
53.	திருவள்ளுவர் (தமிழ்) ...	...	0	6	0
	ஷட (ஆங்கிலம்) ...	...	0	6	0
54.	அரும்பொருள்விளக்கநிகண்டு ...	...	1	4	0
55.	மாறணகப்பொருளும் திருப்புதிக்கோவையும் ...	...	0	12	0

56.	பாப்பாலினம்	...	...	...	0 10 0
57.	மதுரைமணிக்கோவை	...	...	...	0 5 0
58.	பழனிப் பிள்ளைத்தமிழ்	...	...	...	0 3 0
59.	கடம்பர்கோயில் உலா	...	...	...	0 6 0
60.	சங்கரநயினர்கோயில் அந்தாதி	...	...	...	0 6 0
61.	கலைசைக்கோவை	...	...	...	0 12 0
62.	பெருந்தொகை	...	...	...	5 0 0
63.	சூழக்கொடுத்தநாயக்கியார்தோத்திரப்பாமாலை	...	...	...	0 5 0
64.	சிராமலைக்கோவை	...	...	...	0 12 0
65.	மத்யமவியாயோகம்	...	...	...	0 2 0
67.	அமிர்தரஞ்சுளி	...	...	...	0 2 0
68.	திருமுருகாற்றுப்படை	...	...	...	0 10 0

குறிப்பு:- ஸ்டாக்கிவில்லாத சங்கப்பிரசுரங்களும் செந்தமிழ்ப்பிரசுரங்களும் இதில் குறிக்கப்படவில்லை. மறுபடி அச்சிட்ட வெளியான தும் இப்பட்டியலில் சேர்க்கப்படும்.

குறிப்பு:- 1. சங்கத்தினின்று மாதமொருமுறை அரிய பெரிய விஷயங்களைக்கொண்டுவெளியாகிவரும் இச்செந்தமிழ் ப்பத்திரிகைக்கு வருஷச்சந்தா து 4. தனிப்பிரதியின் கிரயம் அணா 8. வெளிகாடுகளுக்கு வருஷச்சந்தா து 4—8—0. இதுவரை 44 தொகுதிகள் பூர்த்தியாயிருக்கின்றன. இவற்றுள் 1, 2, 3, 6, 7, 8, 9, 10, 16-ம் தொகுதிகள் கைவசமில்லை. பைண்டு செய்யப் பெறாததொகுதிகள் தொகுதி 1-க்கு து 4—0—0-வீதமும், பைண்டு செய்யப்பெற்ற தொகுதிகள் தொகுதி 1-க்கு து 5—0—0 வீதமும் விற்கப்பெறும். வி. பி. சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

2. சங்கப்பதிப்புப்புத்தகங்களை ஒரு ரூபாய்க்கும் அதற்கு மேற்பட்டும் வாங்குவோர்க்கு ரூபா ஒன்றுக்கு அரையணா வீதம் கமிஷன் தள்ளிக்கொடுக்கப்படும்.

3. புத்தகவியாபாரிகள் வாங்கும் சங்கப்பிரசுரங்களுக்குச் சர்க்கார் உத்திரவுப்படி 100-க்கு 15 வீதம் கமிஷன் தள்ளிக்கொடுக்கப்படும்.

லக்ஷ்மீ நாராயணன், மாணேஜர்.